

"תערוכות בתל-אביב ואגפיה" / הארץ / 6.6.63 / תע' יחיד / בית האמנים / תל-אביב

אליהו גת אינו פנים חדשות בציור בארץ. עוד מימי פעולתו במסגרת "קבוצת העשרה", החל לפתח סגנון פיגורטיבי שהלך הלוך והפוך לכתמי. בשנים האחרונות, נטש את דרך הציור הפיגורטיבי, ובתערוכה הנוכחית הוא מציג אקוורלים, שהם פרי עבודתו בתקופה האחרונה. אליהו גת הגיע לציור המופשט מאוחר מאוד, וחייב היה לדעת שגישת ציור זו מחייבת, מעצם טבעה, משמעת צורנית קפדנית ביותר. לא צד השחרור בלבד הוא החשוב כאן, אלא "השחרור" במסגרת צורנית מדויקת, השומרת על עיקר הציור הפיגורטיבי גם כאשר היא משליכה אחר גווה את הנושא. במפתיע, אין למצוא משמעת צורנית זו בציוריו של אליהו גת. יש אווירה, יש משחק, יש הנאת עשייה - אך אין ארגון פנימי של היחידות הצורניות, ובמקומן באה נטייה לשימוש באפקטים כהתזה וערוב צבעים על הנייר. מתעורר במקרה כזה החשש, שעם המעבר למופשט, איבד אליהו גת את עיקר תוכן ציורו וחבל.

286